

digt paa samme Maade som Danmark, at det f. Ex. kom til at staa paa samme Maade ligeoverfor sin Konge, som vi staa ligeoverfor ham, med en Styrelse paa Island, der var ansvarlig ligeoverfor Repræsentationen deroppe, ser jeg ikke, hvorfor vi ikke skulde kunne være villige til at foretage en saadan Forandring, dersom der var Mulighed for, at der da kunde komme Tilfredshed tilstede, selv om man ikke gik høiere end til de 50,000 Rbd., hvad jeg ikke antager, man vil være villig til. Jeg indser kort sagt ikke, at der fra vor Side kan være Noget at indvende imod al den Smødefommen, man kan vise Islænderne i Retning af Selvstyrelse, i Retning af en selvstændig Stilling med ansvarlig Styrelse deroppe ligeoverfor deres Repræsentation og Lovenes Forvaltning. Man har maasse endog tilskynde lidt til, at en saadan Ordning kan komme tilstede, thi at komme af med 50,000 Rbd. aarlig, medens der dog er Misforhold tilstede deroppe, forekommer mig at være en lidet misundelsesværdig Stilling for os. Jeg kunde derfor nok ønske, at den høitagtede Justitsminister, forsaavidt han maatte finde sig foranlediget dertil, lod os høre lidt om, hvad han agter at gøre med Hensyn til den Stilling, i hvilken vi i denne Henseende unægtelig ere blevne bragte.

Justitsministeren: Mit Svar derpaa er, at jeg finder mig aldeles ikke foranlediget til nogenformelt saadan Udtalelse. Jeg tror tværtimod, at det ligefrem fremgaar af Loven af 2den Januar 1871, at disse Spørgsmaal vedkommende Islands særlige Forfatningsforhold nu slet ikke vedkomme den danske Rigsdag, og jeg vilde finde det ganske uhenigtsmæssigt, om jeg her vilde udtale Regjeringens Anskuelse i disse Spørgsmaal. Jeg maa gøre Indsigelse imod, at der ved Anvendelsen af Loven 2den Januar 1871 tages nogetsomhelst Hensyn til formentlige Forudsætninger, om den i Dieblirket modtages med større eller mindre Velvilje paa Island. Dersom den ærede Rigsdagsmand vilde se efter, saa vilde han finde, at jeg aldeles ikke, da Sagen her tidligere blev forhandlet, har lovet, at den ved sin første Modtagelse skulde blive hilset med nogetsomhelst stor Glæde; tværtimod, jeg har i saa Henseende

udtrykt mig meget varsomt og forsigtigt efter mit Kjendskab til Forholdene, men jeg vilde anse det for uforhørligt, om jeg her, netop efterat Loven af 2den Januar 1871 er vedtagen, vilde indlade mig paa en Forhandling om Islands særlige Forfatningsanliggender.

Winther: Jeg vilde kun sige, at det, der har bragt mig til at stille det Endringsforslag, som her er blevet omtalt, er, at jeg har villet fremdrage den Maade, hvorpaa forskellige Embedsmænd stille sig ligeoverfor deres Embede, og de Krav, de gjøre til Smødefommen fra Rigsdagens Side. Naar den her omtalte Embedsmand i Norre-Thyrstrup Herred er saa særdeles dygtig, hvad jeg slet ikke tvivler om, — jeg har oftere havt Leilighed til at høre hans Dueltighed berømme — naar han særlig er værd at beholde paa sin Post, og naar Regjeringen sætter Pris derpaa, forekommer det mig, at han for den nærmeste Fremtid maa kunne finde sig i at blive paa denne Post, der maasse ellers vilde blive mindre vel bestyret, indtil det kunde lykkes Regjeringen, at fjerne de Vanflægtigheder, som lægges iveien fra en anden Embedsmands Side. Regjeringen har efter Ministerens Udtalelse gjerne villet beholde ham, men den har tvøvet, at den strax burde imødefomme hans Krav, og hvis han ikke fik denne Begunstigelse, vilde Regjeringen, dersom han paany fordrede Forslyttelse, indrømme ham den. Det forekommer mig, at man her sætter Personen over Sagen. Det er nu den ene Embedsmand, den dygtige, som optræder paa denne Maade, men den anden Embedsmands Dygtighed har jeg aldrig hørt omtale; jeg har tværtimod engang hørt det Modsatte. Han gjør dog ogsaa betydelige Krav, ja endog saadanne, at de i Anmærkningerne stemples som ikke modtagelige. Det forekommer mig, at denne Mand ogsaa maatte kunne vise en vis Smødefommen for de offentlige Anliggenders Skyld, og det undrer mig, at man ikke skulde kunne finde en Maade til ogsaa at tilfredsstille denne Mand. Dersom man f. Ex. gav ham fri for Soguenes Forretninger, men lod ham beholde Sportlerne — thi han er en sportellønnet Embedsmand — er jeg overtydet om, at han